

கும்பரனோடு படித்து, எ.லவெல் பபிக்க வறே பள்ளிக்கட்டம் சனென்று விட்ட சலெவனின் அக்கா, பஸ்ஸிறகு நிற்கின்ற போது, மீன் சந்தகைக்கு அம்மாவோடு போகின்ற போது, தயெவம் கொழுப்பு மெத்திய் போச்சுது போல மோட்டர் சகைக்கிள்ளை அவளாக்கு கிட்டவாக விட்டு எதயாவது சொல்லி தனக்குகிறான். இதனை கொஞ்ச நாளாய்க் கும்பரன் கவனித்துக் கொண்டே வருகிறான்.

தயெவம், ஒரு பிரபலமான சண்டியனின் தடாகை வாரிசுகளில் ஒருத்தன். ஏற்கனவே திருமணமாகி ஆசகைக்கு என்றும், ஆஸ்திகக்கு என்றும் பிள்ளைகள் இருக்கிற போதிலும், பக்கத்துக் கிராமத்திலிருந்து இன்னொருத்தி மலேமும், காதல் வயப்பட்டு, கிளப்பிக்கொண்டு வந்து மல்லிகை கிராமத்தின் ஒருவனாக வாழ்கிறவன். அவளும் காதல் வயப்பட்டு அவனோடு வநவள்தான். இவன் ஒன்றும் பெரிய ரவாடி கிடயாது. சகோதரர் மத்தியிலே இவன் ஒருத்தன் தான். ஓ.லவெல் வரகைக்கும் படித்தவன் கட்ட. அப்பன் வட்டிக் கு காசு கொடுக்கிறவன், வாகனம் பழக்குகிறவன். என பல தொழில்களை வதை திருக்கிறவன். அதில் ஒன்றிலே இவனும் வலேபார்க்க காலயிலே மோட்டர் சகைக்கிளிலில் நகரத்திற்குப் போய் விடுவான்.

ஒருமுறை அவன் வலேயால் வருகின்ற போது ஏதோ சிந்தனையில் சினகேதிகளோடு வந்து கொண்டிருந்த சந்திராவை அடிக் கிற மாதிரி சகைக்கிள்ளை விட்டு விட்டான். உடனயே சூதாரித்துக் கொண்டு அவன் "சொரி" சொல்லவே முயன்றான். எந்தப் பண்ணும் இரண்டு தரம் கட்டியவனை மதிக்கிறதில்லை. வமே படியில் படித்த, துணிச்சலாக இருந்த சந்திரா, சண்டியனின் வாரிசு என்றால் உன்னோடு, அப்பனோடு என்ற கோபத்தில். "உன் சண்டித்தனத்தை வறே எங்கயும் போய்க் காட்டு இங்கே எல்லாம் வந்து காட்டாதே." எனச் சூட்சு சூட!.... பொரிந்து கொட்டி விட்டான். அந்த பணிகளில் அவன் கொஞ்சம் வாய்க்காரி தான்.

இதனை, அவன் கொஞ்சம் கட்ட எதிர்பார்க்கவில்லை. பதிலுக்கு ரோசமாகி இந்தப்

பகுதியிலே "எடியே, உன்னையும் கிளப்பிக் கொண்டு போய் விடுவனேடி" என்று சவால் விட்டு விட்டான்.. அப்படி அவன் வாய் சொல்லி விட்டது. அவன் அப்படிச் செய்ப்பு போவதில்லை. ஆனால் நினைத்தான் என்றால் மூடியக் கட்டியது தான். பல சண்டியர்களின் மனைவிமார், பிரியப்பட்ட வந்தவர்கள் கிடையாது. வலுக்கட்டாயமாக தடுக்கிக் கொண்டு வரப்பட்டவர்களே. நடபெறக் கட்டியது தான். பிறகு, அந்தப் பச்சைகளே விப்பட்ட அவனுடைய இளம் மனைவியே எரிச்சல் அடந்திருந்தாள்.. "உந்த ஆண்களையே நம்ப மூடியாது" என அங்கயும் புகைச்சலை கிளப்பி விட்டது. அவளுக்கு கண்ணின் மணிகளாக.. குஞ்சு குரூமான்களாக இரண்டு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள்.

இருந்தாலும் இப்ப, இவன் சந்திராவகை கண்டால் இப்படி ஏதாவது சொல்லி விட்டுப் போறதும் தொடர்கிறது. ஆண் நிலை அவவனையும் பிடித்தாட்டுறது. தொங்குகிற 'சண்டியன்' என்ற பெயருக்கும் இழுக்கு ஏற்பட்டு விட்டதாக நினைத்து வறே குழம்புகிறான்.

இதை பார்க்கின்ற குமரனுக்கே இவனுக்கு பாடம் படிப்பிக்கணும் என்ற நினைப்பு வருகிறது. செல்வன் தம்பிக்காரன். அவனுக்கு வறே எப்படி இருக்கும்? அவன் 'பார்' போட்டுறதுக்கு அடி போட்டு விட்டான். கொழும்பில் கொச்சிக்கடபை பக்கம் இருக்கிற தமிழர்கள் சில விளையாட்டு மதைதானங்களில் இப்படி 'பார்' த்துயினை நட்டு, இரவங்களில் நேரம் இருக்கிற போது வந்து உடற்பயிற்சி எடுப்பதை செல்வம் பார்த்திருக்கிறான். சில பிங்காக்களில் நகரசபையே நட்டுவித்தும் கொட்டுத்திருக்கிறது. தவிர, மின்சார ஒளியில் அங்கே 'பாஸ்கற்போலும்' திறமையாக விளையாடுவார்கள். மயெமறந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறான். இங்கயே உள்ள பெடியளின் உடம்பதைத் தறேறி துணிச்சல் உள்ளவர்களாகக் மாற்ற வேண்டும் 'பார்' பயிற்சி' எடுக்க வகைகிறது தான் 'நல்லது' என நினைத்தான். இந்த சண்டியனை எதிர்கொள்ளக் கட்டாயம் ஒரு கட்டடமே வேண்டும்.

மூயற்சியில் உடனயே இறங்கி விட்டான். பெரிசாய் திரியாத அந்த விளையாட்டிலயும் ஈடுபாடு விழுந்து கிடக்கிறது. பிறகு, அந்த விளையாட்டையும் பார்ப்போம் என நினைத்துக் கொண்டான். கிராமத்தில் இருக்கிற தங்கக்கழகம், 'வொலிப்போல்', கால்பந்து... எல்லாம் விளையாடுகிறவர்கள். ஆனால், 'பாஸ்கற்போல்' விளையாடாறதில்லை. அவங்களைக் கேட்டால் விதிமுறைகளைத் தேடி அறிந்தாவது சொல்வார்கள். இப்படி ஒருபக்கம் கனவுகளும் கிடந்து அடித்துக் கொள்கின்றன

அடுத்த நாளே அவன் நகரத்தில் கராட்டி வகுப்பு ஒன்றிலயும்

போய் சரேந்து விட்டான். தனி ஆளாக பறந்து பறந்து அடிக் கிறதெல்லாம் சினிமாவிற்கு தான் சரி, அடுத்தடுத்த நாட்களில் வாசிகசாலவை வளவிற்கு மசேன் நாகரத்தினம் அண்ணைக்கட்டிச் சின்று, "அண்ணை, இதிலே (ஜிம்னாஸ்டிக்) 'பார்'" தடிவகைக்க வணெட்டும். எவ்வளவு முடியும்" என சலெவ மதிப்பீட்டைக்கேட்டான்.

"கூழாய் யிலே தானே வகைக்கப் போறாய்" என்றவர் "மூதலில், எவ்வளவு உயரம், நீ எம் சொல்லு" எனக் கேட்டு அவனை டபேப்பை பிடிக்கச் சொல்லி... "ப"னா அளவளை எடுத்தார். அதிவாரத்திற்கு சலெவயையும் சரேத்து "ஒரு சோடி ஒன்றை இஞ்சியிலே கூழாய்கள், 3 அபி நீ எத்தில் 2 சீ மநேத்து அதிவாரக் கட்டுகள்... ம்! மனதில் கட்டி பொதுவாய் (இவ்வளவு)... ஆகும்." என்றார்.

"அண்ணை, நாளகைக்கே ஆச்சிட்ட வந்து அட்வான்ஸ்யும் வாங்குகோ, கூழாய்க்கு ஓடர் கொடுத்து எடுத்து, நரேம் கிடகைக்கிற போது வந்து வலெயையையும் துடாங்கி விடுகோ" என்றான்.

ஆச்சி, அவனுடைய அம்மம்மா, அங்குள்ள கோயில்கள் ஒன்றிரண்டில் மடம், பிரகாரம் எல்லாம் உபயமாகக் கட்டிக் கொடுத்துவர். நாகரத்தினம் அண்ணை தான் அவற்றைக் கட்டியவர். இருவருடைய கையும் ராசியான கை. இவரால், வலெை துடாங்கினால் ஒழுங்காய் முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. சலெவன், கற்பனையில் மிதந்தான். அவரும் ஒரு மாசத்திலே கட்டிக் கொடுத்து விட்டார். அவனுக்கு அரவாசி வனென்று விட்ட மாதிரி மகிழ்ச்சியில் குமரனிடம். "டயே, ஒரு நாள் இவனை புரட்டி புரட்டி எடுக்கப் போறனே, பாரன்!" என்றான். குமரனுக்கு உள்ளிரபற்றம் ஏற்பட "உனக்கென்ன விசரா? சும்மா, பக்கத்து வீட்டுக்காரனோடு சண்டை பிடிக்கிறது என்று நினைத்தாயா? இவங்களுக்குப் பின்னாலே ஒரு கட்டமே கிடக்கிறது. சிங்களவர்கள் போல எதுவும் செய்ய தயங்காதவர்கள். இப்ப மாறினாலும் எத்தனைப் பேர் அசிட் ஊத்தி வந்த மூகத்தோடு, அழகு போய் விட்ட மூகத்தோடு டவனுக்குள்ள அலையிறதை பார்த்துயேல்லவா, நீ வீரனாக இருக்கலாம். ஆனால் நீ கோழதைத் தனமாக அவங்கட வளையிலே போய் விழக்கட்டாது. புத்தி இல்லாமல் காலவை எல்லாம் வகைக்காதே" என்று எச்சரித்தான்.

"பகலில் இல்லலை, இரவிலே மூகத்தை மறத்துக் கொண்டு தான் பயப்படாதே..." என கையைப் பொத்தி முஸ்டியை காட்டினான்.

"உன்னை அவனுக்கு வடிவாய் தரெயும். உன்ர பசேசு, குரல், உருவம்... வறே தரெயும். இலகுவாய் கண்டு பிடித்து விடுவான்."

"சரி,நானாய் போகவில்லை.அவனாய் ஒருநாள் கொளுவ வருவான் இல்லையா?அப்ப காட்டுறனே"என்றான்.

இவன் ரரோசம் தவேயில்லாமல் எப்படியும் மாட்டி விடவே போகிறது என்று பட்டது. என்ன செய்யலாம்...?யோசித்தான். "இப்போதகைக்கு ஒன்றும் செய்து போடாதே" என்றவன். "டயே, முதலில் பெடியள்களுக்குப் பழக்குவோம்.பிறகு நம் பெடியள்களுக்கே போட்டிகள் வதைத்து பலத்தகை காட்டுவோம்..பயத்திலே அவன் கிட்டவே நெருங்க மாட்டான்.கிராமத்திலே,தங்க நட்சத்திரம் விளையாட்டுக்கு இரூக்கிறதில்லையா,அவங்களோட உங்கள்கு நல்லப் பழக்கம் தானே.உங்க ஆச்சியை மஹமாக போட்டிகள் வகைகிறதைப் பற்றி கதைக்கலாம். மரதன் ஓட்டம் வகைகிறது போல ஒவ்வொரு தீ பாவளிக்கும் அவங்கட 'கால் பந்தாட்ட விளையாட்டு நடக்குதில்லையா,அதே போல பொங்கலுக்கு உங்கட போட்டி நடக்கட்டும்" என்றான் குமரன். சிலவன் அவனை ஆச்சரியமாய் பார்த்தான்."பரவாயில்லையே நீ யும் பெரிசாய் விடுதலைப் பெடியள் போல யோசிக்கிறாயே, சரி!, இப்போதகைக்கு பயிற்சி தான் முக்கியம்.." என்று சிரித்தான்.

இராசன்,தீரு,யோகன்,சுஜிந்தர்,மனோகர்...கொஞ்சப் பெடியள் வருகிறார்கள்.

இதிலே, இராசன் தீ விர கட்டணி ஆதரவாளரின் மகன்.மற்றப் பெடியள் வளர அவர்களையும் அனுப்புவார்' என்றும் பட்டது

கிராமத்தில், இப்படி ஒவ்வொரு சாதியிலும் தீ விர தமிழர் விடுதலைக் கட்டணியினர் ஆதரவுக் குடும்பம் என ஒவ்வொரு குடும்பங்கள் இருந்தன..ஆச்சரியமான விஷயம் தான். எப்படி இவர்களால் அப்படி இருக்க முடிகிறது? என மௌனத்தைக் கழப்பியிருக்கிறான்.

'தமிழின் மலே அவர்களிற்கு இருக்கிற ஆர்வம்,சேர்ந்த விதம் அவர்களின்,வெற்றி தோல்விகள்,அவநம்பிக்கைக் கற்றுக்கொள்ளி வதைத்து விட்டு செயலாற்றும் விதம்...என தலைவர்களையெல்லாம் மொத்தமாக பார்க்கிறார்கள்' போல இருக்கிறது. தலைவர்களிற்கு பெடியள்களைப் போல தலைக்கனம் இருந்தாலும்...இவர்களுடன் நட்பாக பழகுகிறார்கள். அதை விடவும் வறே ஆழமான..இழைகளும் இருக்கலாம்.இவர்களிடம் போய் இந்த மிதவாதிகள் தவறு விடுகிறார்கள் என்று மார்க்சிசம் பிசிபி பாருங்கள். அசையவே மாட்டார்கள்.

இவர்களில், ஒருத்தர் பரியாரியார், ஒருத்தர் வியாபாரி, ஒருத்தர் இளைப்பாரிய ஆசிரியர், ஒருத்தர் சிறு கடவை வதை திருந்தவர், இப்ப சதெது விட்டார். இருந்தாலும் அந்தக் குடும்பம் மதிக்கப் படுக குடும்பம். இவர்கள் மட்டும் சாதிபதேங்கள் பாராட்டுவதில்லை.. அதோடு அந்தந்த சாதியிலேயும் மூதல் மரியாதைக் குரியவர்கள் வறே.

இவர்களே கட்டணிக் கட்டங்களை ஒழுங்கு பண்ணுறவர்கள். இவர்களால் கிராமத்திற்கு 'அழகு' (கட்டம்) சேர்ந்தது. இவர்களுடைய தாரமீக ஆதரவு சலெவனுக்கு தான்.

குமரன், சிக்கலான பிரச்சனை என்றால் சூளிபுரத்தில் இருக்கிற பெரியம்மாட 2வது மகன், (ஒன்று விட்ட அண்ணன்) யோகண்ணையிடமே போய்க் கதகைக் கிறவன். யோகனின் அப்பா பழைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்தவர். இப்ப அது தான் மதிப்பிழந்து விட்டதே, பெரியங்கள் ஒவ்வொரு பிரச்சனைகளாக கையில் எடுத்துக் கொண்டு வாரதால் அவர்களுக்கு போராட பிரச்சனைகள் இல்லாமல் போய் விட்டது. இருந்தால் என்ன, அவரால் செயல்பட முடியாதா? அவருடைய வார்ப்பு யோகண்ணை.

அங்கே மாரக் சிசம் பசேற வறே பலரும் இருந்தார்கள். அதிலே ஒருத்தன் மாலன், ஆயுதம் தாங்கிய குழு ஒன்றுடன் சேர்ந்து ஐந்து பத்து வருசம் இழுப்பட்டு இருந்தவன். பிறகு, கண்ணிற்று பட்டது போல அவர்களுக்குள் இருந்த ஒற்றுமை குலைந்து விட்டது. பசேத்தீர்ப்பதை விட ஆயுதங்களால் பசேவெளிக் கிட்டதில் அவன் கொல்லப்பட்டு விட்டான். அந்த மாலனின் நெருங்கிய நண்பனான சூந்தா யோகனுக்கு தற்போது குருவாக இருக்கிறார். அங்கே, சூந்தா, 'மாலன் குழுவென கொஞ்ச பெரியள்ளைச் சேர்த்துக் கொண்டு செயல்படுகிறார். அதிலே யோகனும் ஒருத்தன். சலெவனின் பிரச்சனையைக் கற்றி "சண்டியனை எப்படி...கயாளலாம்?" என்று கேட்டான்.

"இருட்டி கொடுத்தால் அடங்குவான் என்று நின்கைக்கிறேன். அவனுக்கு ஏன் அடி விழுந்தது என தெரியக் கட்டாது அது முக்கியம். எப்பயை ஆடியது இப்ப (வினையாய்) விடிகிறது" என அவன் குழம்புவனேடும்" என்றவன். "சூந்தா அண்ணறை சலெவன் ஆட்களை கட்டி வாரன். நீ ஆளகை காட்டு" என்று முடித்தான். சலெவனின் யோசனையையே இவனும் சலெவன் கிறான். ஆனால், அவனை விட இவர்கள் செய்வதே நல்லது என்று பட்டது.

"நானும் உங்களோட வாரன்" என்று கட்டேன். "உன்னை அவனுக்கு நல்லாய் தெரியும், நல்லதில் லையடா" என்றான். முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு தானே போகப் போறோம்" என்று குமரன் கட்டைக் 'வர ஆசைப் படுவதைப் புரிந்து கொண்டு "சரி அப்ப நீ எங்கட காமபிலே கிடக்கிற ஓரே ஓரே ஓரே ஓரே நிமிசேரேட்டை, (அதை போட ஒரு தரூக்கு ஒரு தரூ அடித்துக் கொள்கிறவர்கள்) நீ அதை போட்டுக் கொள், அதோடு துணித் தொப்பி ஒன்றும் போட்டுக் கொள்ள மறந்து விடாதே!. அப்படி மாறினால் உன்னை அவனால் ஓரளவு மட்டுக்கட்ட முடியாது" என்றான்.

திட்டம் தீட்டியாயிற்று.

ஒருமுறை சலெவம், யாழ்நகர பஸ் நிலையத்திற்கு அருகில் ஐயாத்தூரையின் சகைக்கிளில் இவன் டபிள் போய்க் கொண்டிருக்கிற போது, இரண்டு பெடியள் சலெ சகைக்கிளில் துரத்தப் பட்டு ஓடி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பஸ் நிலைய 'ஏரியா' ஒரு பெடியள் சலெ டினுடையது. அதற்குள் ஒன்று நுழையை மறந்து நின்று விட்டது. உள்ளே வந்த மற்றவர்கள் அவசரத்தில் இவர்களிடையே சகைக்கிள்களை அடித்து விழுத்தி விட்டார்கள். இந்த சலெட்டுகளில் இருக்கிறவர்களில் ஓரிருவர் சண்டியர் படகையில் இருந்தார்கள். மற்றவர்களில் சிலர் பிறகு பிறகு மலெல்ல மலெல்ல சரே போகிறவர்கள்.

சினிமாவில் நடக்கிறது நிஜத்திலும் இருக்கிறது தான். இவர்கள் இருவரும் 'பிளிகெட்' பெல்ட். ஐயாத்தூரையின் அடித்த சகைக்கிள்களை எடுத்து தபிர எறிந்தான். பெடியள் சீறிக் கொண்டு சமீபந் து விட்டார்கள். அடிக் வந்தவனை ஐயாத்தூரையின் இலகுவாக கையால் வளத்தை விழுத்தி விட, தபிர நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த மற்ற குழுகை தட்டி ஆர்ப்பரித்தது. இரண்டு மஹின்று பரேகளாக வர அவன் சினிமா நாயகன் போல கையால் சிலம்பாடினான். நம்ம ஆள் சலெவமும் சண்டையில் கலந்து கொண்டு விட்டான். அத்தனை பெடியளும் விழுந்து, எழுந்து ... திகைத்துப் போய் நின்றார்கள். இவர்கள் இருவரும் கராட்டி ஸ்டெபில் நின்றார்கள்.

மறே கொண்டு தொடர விரும்பாத அவர்கள் சகைக்கிள்களைத் தக்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். இவர்கள் துரத்த எல்லாம் போகவில்லை. தம்மதை தட்டிக் கொண்டு சகைக்கிள்களை எடுத்து நிறுத்த பார்த்துக் கொண்டிருந்த மற்ற கட்டம் கையை அசைத்துக் காட்டி, பெரிசாய் கை தட்டி ஆர்ப்பரித்து விட்டு கழன்று விட்டது.

சலெவனுள்ளும் மூறுக்கு ஏறி விட்டிருந்தது. ஆனால், ஐயாத்தூரையின் "டயே" இந்த பக்கம் சகைக்கிளில் இனி வராதே. பஸ்ஸிலையே வந்து போய்க் கொண்டிருக்கையர் ஸ்டையிலையும் கொஞ்சம் மாற்றி விட்டால்.. நல்லதடா. மீ சையை எடுத்து விட்டு. நானும் எடுத்து விடப் போகிறேன். அவங்கள் சகைக்கிள்கள் ஆட்களில் தான் தடிக்

கொண்டிருப்பாங்கள்.கவனமடா!"என்று குமரனைப் போலவே எச்சரித்தான்.

எல்லாரும் ஏன் தான் பயந்து சாகிறார்கள்;பயந்தாங்குழியாய் இருக்கிறாங்களோ என்று நினதை தான்.புரியவில்லை.ஆனால்,ஐய யாத துரணை.... நண்பன்.அவனுடைய பச்சை கிரகிக் கவையே செய்தான்.

"என்னடா,உன்னுடைய மீசைக்கு நடந்து விட்டதா?"என்று கட்டை குமரனுக்கு "இப்ப,மாதவன் போல... (அழகாய்) இல்லையா"என்று எதையோ சொல்லி சமாளித்தான்.

சண்டியர்களை எப்பவும் குறவைய எடை போடக் கூடாது.எங்களை விட அவர்களிற்கு ஒற்றுமை அதிகம்,உற்ற தோழனுக்காக உயிரை விடக் கூடிய தன்மை...எல்லாம் அவர்களிடம் கிடக்கின்றன.அரசியல்,நியாயம் எல்லாம் அதற்கு அப்புறம் தான்!இதை அவனுக்கு விளங்கப் படுத்த யாரும் இருக்கவில்லை.. அதற்கப்புறம் சிலை வம்பு பஸ்சிலே போய் வந்து கொண்டிருந்தான்.அவசியம் இருந்தால் அன்றி பஸ் நிலையப் பக்கம் போறதில்லை.

இது மட்டுமில்லை இனிமலே நடக்க இருக்கிறதும் அவனுக்கு புரியப் போவதில்லை.கிராமத்திற்கு இரவு 8 மணி போல,சைக்கிளில் யோகன் தலமையில் ஒரு கூட்டம் வந்திருங்கியது.

தயைவத்தின் வீட்டுக்குள் நுழைந்த சதிஸ்,"அக்கா,நீயும் பிள்ளைகளும் பக்கத்து வீட்டுக்குப் போ" என்றவன் தன்னோடு வந்த கதிரிடம் "இவர்களைக் கூட்டிப் போ" என்றான்."என்ன செய்யப் போறீர்கள்?" அவள் பயத்துடன் கேட்டாள்.சிறுமிகள் அழத்தொடங்க கையில் இருந்த டொபியைக் கொடுத்து "இன்னும் வணைமா?"என்று கதிர் அன்பாகக் கேட்க, அழுகை நின்றது.கதிர் அன்பாக பச்சையது அவளும் மாற்றத்தலை ஏற்படுத்தி இருக்க வணைடும்..பெடியள் மோசமாக அடிக் கப் போறதில்லை'என்ற நம்பிக்கையைத் தந்தது.அவள் மறு பச்சை சில்லாமல் போனாள்.

தயைவத்திற்கு அவன் அப்பா எச்சரித்தது தான் ஞாபகம் வந்தது."டயே,வீணாக கொள்வ போய் விடாதே!இந்த பெடியள் ஆயுதங்களோட திரியிறவங்கள்.பார்த்து நடந்து கொள்ளப்பா.முந்தியது போல இல்லை இப்ப.நான் வட்பி கொடுக்கிறதோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொண்டு விட்டனே.அடங்கி இரு"என்றிருந்தார்."வெளியில் இரண்டு பரே சன்னி நிற்க வீட்டுக்குள்ளே புகுந்து விட்டார்கள்.அதிலே,உடம்பு,ஓலி,தடியன் என பலர் இருந்தார்கள்.ஒருத்தன் சாக் குத்துணியால் சூத்திய ஒன்றை கையில்

வதைத் திருந்தான்.

யோகன், "உன் சாரத்தகை கழற்று" என்று கட்டளை இட்டான். தயெவம் மறு பசேசில்லாமல்...பனெட்ரூடன் நின்றான். சதிஸ், அந்த சாரத்தகை எடுத்து அவனின் முகத்தை மட்டி கட்டினான். அவன் லாவகமாக போட்ட முடிச்சைப் பார்த்த தயெவத்திற்கு, இப்படி பலருக்கு பிச்சை போட்டிருக்கிறார்கள் என்று புரிந்தது. அவனுக்கு அந்த நிலையிலும் சிரிக்க வேண்டும் போல இருந்தது. அடக்கிக் கொண்டான். நக்கலா? என்று பிறகு, அதற்கும் வேறாய்...அடி விழும். அவனுக்கே சரித்திரம் மாறி நடக்கிறது.

அவனுடைய ஆட்கள் இந்த மட்டிக் கட்டுறதெல்லாம் செய்வதில்லை. அவ்வளவு லவெல். அவர்களிட அடியிலே ஆள் அனகேமாக சதேவாகியே விட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு அந்த ஆளுக்கு ஏதாவது கோளாறு தொடர வாழ்வில் நடுக பிரச்சனை தான்.

இந்த சண்டியர்களும், தங்கட ஆட்சிக்குப் பிரச்சனை வராது என இங்கிலாந்தைப் போல நம்பிக் கிடந்தவர்கள். இன்று, அவனுக்கே அப்படி அடி விழுகிற அதிசயம் நடக்கப் போகிறது. கதவசை சாத்த கொஞ்சம் இருட்டானாலும் பெடியள்களிற்கு தயெவத்தை மட்டுக் கட்டக் கட்டியதாகவே இருந்தது. "உனக்கு கொழுப்பு மெத்தி ஊரிலே மயேக் கடைக்குதோ?" விழுந்தது முகத்தில் ஒரு குத்து. சரமாரியாக உடம்பிலே, காலிலே, கையிலே என விழ நிலத்தில் விழுந்து போனான். தடியோ, வேறே எதையுமோ பாவிக்கவில்லை. எல்லாம் கயால், காலால் தான் அடி, உதகைகள். உரமான அடிகள். "கத்தாதே. பிறகு வாய்ப்பைப் பொத்திக் கொண்டு அடிப்போம். அதிலே எங்களுக்குப் பிரச்சனை வரலாம். நீ சதெத்துப் போய் விடலாம்". யோகனின் பசேசு, குமரனுக்கே வயிற்றைக் கலக்கியது.

நல்லகாலம் அப்படி ஏதும் நடக்கவில்லை. வளைய வந்த போது யோகன் "நீ. என்னோட வா!, நாளகைக்கு வீட்ட போகலாம்" என குமரனிடம் சொன்னான்.

அதற்குப் பிறகு அவன் பொஞ்சாதிபிடம் "நீ உன் ரபுருசனைப் போய் பார்" என்று சொல்லி விட்டு அந்த படையை அகன்றது.

தளர்ந்து போய் விழுந்து கிடக்கிற அவனைப் பார்த்த போது அவளுக்கு அடி வயிற்றை என்னவோ செய்தது. விளக்கு வளைய சத்தில் ஒன்றைக் கவனித்தாள். அவன் ஏலாமல் கிடந்தான், தவிர அவனில் ரத்தக் காயத்தகை காணவில்லை. பெடியளை ஒரு கணம்

நன்றியுடன் நினைவு கஃர்ந்தாள் .வந்தவர்களை அவளும் கவனிக்கவதே செய்தாள் .அரவைாசி முகத்தை மறைப்புச் செய்தாலும் சின்னப் பெடியள் சிலரும் இருக்கவதே செய்தார்கள் .

அப்படி என்றால்? அவள் வறே இடங்களில் நடந்ததாய் களே விபப்டுற செய்திகள் எல்லாம் பொய்யா? அவை பொய்யும் இல்லலை, நடக்கவதே செய்கின்றன .ஆனால் , பச்சுகளில் அரவைாசிக்கு மலேவே வதந்திகளும் கலந்தே வருகின்றன என்பதே உண்மை .இவனை மிரட்டி வகைக்கவணேடும் என்பதே நோக்கம் .அது தான் இந்த விதக்கவனிப்பு .

எது எப்படியோ...அந்தச் சம்பவம் அவர்களிற்கிடையில் அன்பை வளர்க்கவதே போகிறது .

அந்த கிராமம் பெரிய கிராமம் ஒன்றில்லை .அவனுக்கு அடி விழுந்தது எல்லோருக்கும் தெரிய செய்தது .அவன் ஒன்றும் பெரிய ரவூடியும் கிடையாது . எனவே அவனை அனுதாபமாக பார்க்கிறவர்களும் இருக்கவதே செய்தார்கள் .

செல்வத்திற்கு ஆச்சரியம் . "யார் செய்திருப்பார்கள்?" என கும்ரனிடம் கேட்டான் . "இவன் வறே ஊரிலயேயும் போய் வாலாட்டியிருப்பான் போல, அது தான் வந்து கவனித்திருக்கிறார்கள் போல இருக்கிறது" என்று பதிலளித்தான் .

"என்னட்ட அடி வாங்க ...கொடுத்து வகைக்கவில்லை, பரவாயில்லை அதுவும் நல்லதுக்குத் தான் !" என்று செல்வமும் சிரித்தான் .

அது நடந்து இரண்டு மாசம் இருக்கும் . பிறகு விதியும் , அவனுக்கு பாடம் படிப்பிச்சது தான் பயங்கரம் . பெடியள் அடிச்ச நோ ஏதும் கஃட இருந்திருக்கலாம் . இருட்டான பொழுதில் மோட்டார் சகைக்களில் செல்வம் ஆட்களின் குடியிருப்புக்கு முன்னால் போகிற பெருவீ தியில் வந்திருக்கிறான் . வகைக்க வந்த அவனை சகைக்கித் தஃக்கி எறிந்திருக்கிறது . அதோடு சகைக்களும் அவனுடைய கால்தொடபைப்பகுதியின் மலே விழுந்து எலும்பை நொறுக்கி விட்டது . பயங்கர விபத்து . ஆள் தப்பி விட்டான் . இதே போல யாழ்தொழினுட்பக் கல்லஃரிக்கு பக்கத்திலே சிறிய குளத்திற்கு பக்கத்தால் போகின்ற இதே பெருவீ தியிலும் இருளான பொழுதில் ஓட்டிச் சன்றவன் தஃக்கி எறியப்பட்ட அந்த இடத்திலே சரி . பின்னால் வந்தவனுக்கு பலத்த காயம் . ஆனால் மோசமில்லை . தப்பி விட்டிருந்தான் . இப்பகுணமாகி நல்லாய் இருக்கிறான் . இதனை விதி என்பதா?

சமதளமாக நல்ல உரம் போட்டு போடப்பட்ட வீ தி தான் .மழவைள்ளெத்திற்கு...சில இடங்களில் வீ தி,சிறிது இறங்கிய சாய தளமாகி விடுகிறது. அப்பகுதிகளில் சாதாரண வகேத்தில் போகக் கூடாது.வெளிநாடுகளில் அதிலே அதிகப் பட்சமாக போகக் கூடிய வகேத்தகை கணித்து எச்சரிக்கை பலகை வைத்திருக்கிறார்கள் .அடிக் கடி மோட்டார் சகைக்கிள் விபத்துக்கள் நிகழ்வதைப் பார்த்து மீண்டும் சில்லிலே கூட அங்கே மோட்டார் சகைக்கிள்களை தயாரித்து ஓட விடுகிறார்கள் .

கிராமத்திருந்த பரியாரிகள்மார் தான் அவனுக்கு முதலுதவி செய்திருக்க வணேட்டும் .உடன்த எலும்புத்துண்டையும் கவனமாக பொறுக்கி எடுத்து வைத்திருந்ததாக களே வி.அவனுடைய அப்பனுக்கு உடனயே செய்தி போய் , அடுத்த ஒரு மணித்தியாலத்தில் அவனை அம்புலன் சில் துக்கிக் கொண்டு போய் விட்டான் .அதில் அப்பனின் பாசம் தெரியிறது தான் .

ஆனால் சிலவம் ஆட்கள் , "இது கடவுள் கொடுத்த தண்டனை"என்றார்கள் .

இங்கே சத்திர சிகிச்சை செய்தால் 'காலின் நீ எம்' குறந்தை விடும் " என்றார்கள் . அப்பன் ,எவ்வளவு சிலவானாலும் பரவாயில்லை என அவனை உடனயே வேலூருக்கே (இந்தியாவில் எலும்பு முறிவுகளிற்குப் பிரபலமான மருத்துவமனை) எடுத்துச் சென்று வைத்தியம் பார்த்தார் .

காயம் எல்லாம் மாறின பிறகு கொஞ்சம் காலை இழுத்தே நடக்கிறான் .பெரியளவு வித்தியாசமில்லை.இப்பவும் மோட்டார் சகைக்கிள் ஓடுறான் முந்தியும் , மோட்டு ஓட்டம் ...இல்லாதான் .ஆனால் அந்த சாய தளம் சதி செய்து விட்டது.அது நடக்கும் வரையில் அந்த வீ தி சரிவாக கிடப்பது யாரும் குமே தெரியாது.இப்ப கவனமாக ஓடுகிறான் . மற்றவர்களும் தான் .புதிய தயை வமாக திரிகிறான் . இப்ப, குமரனுக்கே அவனை பாரக்கையில் 'பாவமாய் க் கிடக்கிறது

"யாரை நம்பினாலும் இந்த சண்டியர்களை நம்ப முடியாது,இவனுக்கு இன்னமும் கணக்கு தீ ர்க்க வேண்டியிருக்கலாம்"என சிலவம் குமரனிடம் கூறுகிறான் . இவர்கள் ஓரிரும்பவங்களில் திருந்தி விடுவார்கள் என்பது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது தான் !